

Neděle 4.2.2007 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Neděle trochu jinak“

Texty: Mt 19, 13-15.(16-22) 23-26 Jan 3,16 Jan 20,19-29

1. Věřící a nevěřící

Lidé na celém světě se dělí na *věřící* a na *nevěřící*. Ti, kteří věří, věří různým způsobem. Milióny lidí vyznávají *hinduismus*, další milióny *buddhismus* a ještě jiní se hlásí k *islámu*. Docela početnou skupinou věřících ve světě jsou křesťané. Je to asi třetina lidstva, která se hlásí ke křesťanské víře. Jsou to lidé, kteří se ve svém životě setkali s Ježíšem a uvěřili tomu, o čem se píše v Bibli a co se tam říká o Bohu.

Kromě hlavních světových náboženství a křesťanství existuje v dnešním světě spousta dalších náboženských skupin, spirituálních hnutí a filozofických směrů. Lidé se při hledání odpovědi na otázky po smyslu života a po naplnění prázdnoty ve svém životě pouštějí také cestou astrologie, esoteriky, okultismu nebo kmenových praktik starověkých kultur. Tento zájem o náboženství a duchovní zkušenosti prozrazuje, že člověku ke kvalitnímu životu nestačí plná lednička, dobré pracovní místo a občas nějaká zábava. Jsme stvořeni pro společenství s Bohem a uzpůsobeni tak, že potřebujeme znát smysl našeho života, naší práce a našeho úsilí. Proto někde uvnitř toužíme po opravdové hloubce a plnosti života. Ptáme se po tom a hledáme. Než se k ní dostaneme, často vyzkoušíme řadu možností.

2. Pověra

Určitou *náhražkou víry* je pověra. Co to je? Pověřivost se pozná podle toho, že máme z některých věcí strach, i když nevíme proč. Z černé kočky přes cestu, z čísla 13, z vykročení levou nohou... Pověřiví jsme také tehdy, když si od některých – *jinak bezvýznamných* - věcí či událostí slibujeme úspěch, štěstí...Ničím se to nedá dokázat, ale lidé na to věří a tak se při pohledu na kominíka chytají za knoflík anebo některé věci musí *zaklepat*.... Pověřivý člověk věří na působení skrytých sil a okolností, i když jim nerozumí a nedokáže je ani vysvětlit. Pověřivost nemá žádná pravidla, proto pověřivý člověk žije ve vnitřním zmatku. Možná to tak někomu vyhovuje, ale asi se shodneme na tom, že pověřivost člověku v životě nepomáhá. Uvádí do nejistoty, do strachu a úzkosti...

3. Víra

K životu potřebujeme *víru*! Kdybychom některým věcem prostě nevěřili, strachy a nejistotou bychom se utrápili! Jen si představte, že byste neměli důvěru ke svému lékaři! Šli byste k němu? Věřili byste diagnóze? - Anebo si zkuste představit, že byste nedůvěřovali výrobcům potravin a báli se pokaždé o své zdraví! Nejsou chleba, rohlíky, máslo, sýry, mléko, zelenina, ovoce, maso, salám...otrávené? Mohlo by se to stát? Jistě, mohlo. Ale naprostá většina z nás prostě „věří“, že je to v pořádku a nakupuje potraviny podle potřeby a podle chuti....Prostě důvěřujeme základním civilizačním vymoženostem a nemusíme mít od rána do večera strach o své zdraví, o svůj život nebo o své peníze (*nejsou falešné?!*)!

My ovšem neřešíme v životě jen praktické věci. My potřebujeme udržet vnitřní rovnováhu tehdy, když neuděláme zkoušku, když přijdeme o práci, když přijde nemoc, když nás někdo podrazí, když zůstaneme sami, když pomyslíme na budoucnost, na smrt, na katastrofy, utrpení. V takových chvílích se potřebujeme něčeho držet a o něco opřít. A takovou vnitřní rovnováhu a pokoj nám dává víra v živého Boha. Každý se může rozhodnout pro vlastní cestu. Ale Bůh nás zve k víře, chce se s námi setkat a stojí o společenství s námi.

4. Křesťanská víra – spojení s Bohem

Co je to vlastně křesťanská víra? Víra je osobní spojení s Bohem. To spojení není vidět, ale je tak reálné, tak skutečné, že o tom není pochyb! Ještě před 15 lety jsme si neuměli představit, že budeme s někým telefonovat a nebudeme v telefonní budce☺! Dnes i malé dítě ví, že když má mobil, může si povídat na dálku s maminkou ...Véra to je takové spojení,

modlitba to je rozhovor s Bohem. Jenže: někdy to musí začít, my nemáme spojení s Bohem od narození, my do něho vstupujeme!

V Bibli jsme dnes četli o tom, že se děti dostaly do kontaktu s Ježíšem tak, že je k Němu přinesli rodiče. To je možné i dnes! Kdokoliv může přijít k Ježíši tak, že se zastaví, osloví Ho a řekne, co potřebuje. (*Bože, pomoz mi! Pane, dej mi sílu, dej mi naději, dej mi odvahu!*) V dnešní době je možné se setkat s Ježíšem kdekoliv! – Ale pak je v tom krátkém příběhu ještě další zajímavá informace o tom, že víra není jen pro velké, dospělé, inteligentní! Bůh přišel pozvat v Ježíši Kristu do své blízkosti všechny: také lidí malé, prosté, obyčejné... On si nevybírání a On má zájem o každého.

5. Křesťanská víra - důvěra

Víra to je také důvěra. Od malička se učíme důvěřovat: nejdřív rodičům, blízkým lidem, přátelům... V různých situacích si to vyzkoušíme a víme, že se na někoho můžeme spolehnout. Pak se učíme spoléhat na další lidi a nakonec se učíme důvěřovat Bohu.

Naše Magdalénka se učí chodit. Už ji dávno nebaví sedět a koukat, jak starší sourozenci kolem ní lítají.... Chce taky běhat. Ale protože ještě nechodí, sama se bojí, potřebuje se někoho držet. Nejdřív se potřebovala držet oběma ručičkami, teď už jí stačí jen jedna. Za ruku vydrží takhle chodit z pokoje do pokoje dlouho. Ale jakmile ucítí, že se snažím uvolnit držení ruky, okamžitě se ohlíží po něčem, čeho by se mohla chytnout, aby nepadla. Nenechám ji nikdy spadnout, jen jí pomáhám pomalu získávat důvěru, že to dokáže skoro sama. Tak je to na začátku s vírou...

Anebo vzpomínáte si, jak jste se naučili plavat? Taky jste si mysleli, že se to nikdy nenaučíte a že se dřív utopíte? Nejdřív vám někdo pomáhal. Ale pak jste začali poznávat, že vás voda unese.. A pak to přišlo! Nejdřív jen několik temp a pak jste uplavali delší kousek. Přestali jste se bát vody a začali důvěřovat. A kdykoliv si na to vzpomenete, připadá vám to legrační, že jste se dříve tolik báli ☺! Vždyť je to tak snadné!

S vírou je tomu trochu **podobně**. Dokud jsme nevěřící, neumíme si představit, že by se to mohlo nějak změnit! Potřebujeme povzbuzovat, podržet, pomáhat. Ale když pak přijdeme k Pánu Ježíši a svěříme Mu svůj život, poznáváme, že se něco změnilo: máme v srdci víru! Už nejsme sami, Pán je s námi! Když se modlíme, už víme, že nás slyší. - **Víra v Boha** to je také taková **prostinká důvěra**, že nás Bůh miluje, že se můžeme na Něho spolehnout, že nás unese, podrží a že nás v žádné situaci neopustí! Boží neviditelná ruka nás podpírá, Boží slovo nás povzbuzuje, Boží pokoj nás posiluje!

6. Křesťanská víra - vztah

Víra v Boha to je vztah. Víra v Boha to je **osobní vztah k Ježíši Kristu**. Tak nás k tomu vede Bible: mluví o Ježíši Kristu jako o našem Zachránce a Pánu. Právě v Bibli najdeme pravdivý obraz Božího Syna, slyšíme o Jeho lásce k nám, o tom, že z lásky k nám vzal na sebe naše viny, naše hříchy, naše selhání a dluhy a svou smrtí nás z nich vykoupil, vyvedl! Udělal přesně to, co by nedokázal nikdo z lidí, postaral se o to, o čem nikdo z nás nechce mluvit, čím se nemůže chlubit a s čím si sám ani neporadí! To vzal Pán Ježíš na sebe a nabízí nám své odpuštění a možnost nového začátku! Na začátku od nás nechce Pán nic jiného, jen to, abychom Mu důvěřovali a nový život od Něho přijali. **Zkuste si představit, že vám někdo zachrání život, zaplatí za vás všechny dluhy, všechny pohledávky a nebude od vás nic chtít! Jen to, abyste Mu důvěřovali!** Takový vztah, taková pomoc, takové přátelství dokáže proměnit naše srdce a celý náš život! Takový je náš Bůh a Pán: miluje nás a záleží Mu na nás! Jde za námi, hledá nás a přichází nám na pomoc. Zve nás důvěře a k přátelství a v Ježíši Kristu nám dává nový život. (*Jak odpovíme na Jeho pozvání? Co s ním uděláme?*)

Musím myslet na syna kapitána jedné lodi, který uprostřed bouře na moři na otázku, zda se nebojí, odpověděl: „Proč bych se bál? Vždyť u kormidla je můj otec!“ To je příklad důvěry, se kterou můžeme jít životem také my.